

[Rønholt]

Imidlertid er jeg i tvivl om midlernes anskaffelse til dette formål, for ser vi f.eks. på Svineafgiftsfonden . . . jeg kan se, at jeg skal til at slutte nu.

Jeg vil slutte med at sige, at det bedste ved loven er revisionsbestemmelsen i § 33. Folketinget kan altså ikke disponere over stemmer fra Det Konservative Folkeparti ved en ny forlængelse af loven. Vi finder endvidere, at landbruget har behov for en rimelig overgangsperiode. Hvis vi ikke støttede dette lovforslag, ville den eksisterende bemyndigelseslov fortsætte, og det vil vi være meget betænkelige ved. På den baggrund kan vi støtte lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

Vi står med et lovforslag, som uden tvivl har givet årsag til mangan positiv meningsudveksling mellem regeringspartierne. Jeg kunne da godt have tænkt mig at være tilhører ved frembringelsen af dette lovforslag.

Jeg vil godt have lov at starte med at give ministeren et råd, noget i retning af det, som hr. Bjørn Westh gav, hvad angår den brede bemyndigelse med hensyn til EF's markedsordninger. Jeg tror, at ministeren vil kunne gøre livet lidt lettere for sig selv – men jeg ved, at det er ministeren ikke den store tilhænger af – hvis han en gang imellem ville konsultere Folketinget om nogle af disse ting. Jeg tror, det ville være en letelse for ministeren at gøre det. Vi er faktisk meget flinke og rimeligt modtagelige i Folketinget, når det kommer til stykket. Det, der somme tider er galt, er, at det kun er småtingene, vi bliver hørt om, hvorimod ministeren med sin egen brede pensel ordner de store ting.

Kapitel 3 skal jeg springe over. Det egner sig bedst til udvalgsarbejde, men jeg vil godt indledningsvis sige, at vi ikke er tilhængere af at give ministre så brede bemyndigelser, som man beder om. Vi er helt klar over, når vi snakker EF's markedsordning, at det kan være nødvendigt, men igen: Jeg vil godt bede ministeren om somme tider at spørge Folketinget.

Hvad angår det, der vel er det store diskussionsemne, nemlig kapitel 2, om alle disse fonde i landbruget, vil jeg sige, at vi fra SF's side har svært ved at forstå, at det skulle være nødvendigt at blive ved med at bevare et så stort antal fonde, hvor nogle af dem endda har en omsætning, der er så lille, at det er lidt svært at se, at de overhovedet bør bevares.

Vi er også imod at give landbrugsministeren bemyndigelse til – godt nok efter indstilling fra de udvalg, der nedsættes – i og for sig at kunne oprette nye fonde og nye afgifter. I det hele taget er det meget imod vor demokratiopfattelse, at bestemte grupper mennesker skal betale afgift til en fond, som de for det første ingen indflydelse har på overhovedet, hverken på bestyrelsens sammensætning eller på hvad pengene bruges til, eller på højden af afgiften, intet får den enkelte landmand nogen som helst indflydelse på. Det synes vi er lidt mærkeligt, ikke mindst ud fra traditionerne, vi kender i landbruget, hvor andelsbevægelsen har været det bærende led, og hvor man trods alt er vant til at have en eller anden form for indflydelse.

Det var den konservative ordfører inde på, da han bl.a. omtalte, hvad der var sket i sidste uge, da det var fagbevægelsen, det var galt med, og hvor landbrugsministerens kollega indenrigsministeren farede med bål og brand, fordi der i et forholdsvis demokratisk forum, nemlig spidsen af en fagbevægelse, tages nogle beslutninger.

Her kommer så en kollega fra samme parti med et forslag, hvorefter de, der skal betale, ikke får skyggen af indflydelse på, hvad der skal foregå. Jeg synes, at det er interessant, hvis vi ser det lidt principielt, at man har denne opfattelse.

Jeg kan godt se, at det på nogle områder kan være nødvendigt at lave nogle solidariske løsninger. Ingen tvivl om det. Og problemet med Aujezsky's syge kan være et af de områder, hvor man bør lave noget solidarisk. Her er jeg delvis enig med hr. Bjørn Westh i, at man er nødt til at være mange om at bære slæbet. Men jeg må blankt erkende, at Hesteafgiftsfonden, Fåreafgiftsfonden og Kaninafgiftsfonden, de er lidt svære at tage.

Så vil jeg have lov til at rose landbrugsministeren. Som tidligere statsrevisor er jeg glad for at se, at man prøver på at få lidt check på det, om ikke andet. Det er jeg glad for. Det kan bare undre mig, at det er nødvendigt i et sådant forslag at skrive, at midlerne ikke vil kunne anvendes til finansiering af organisationspolitiske opgaver.

Har de kunnet det tidligere? Det kunne da være et interessant svar at få i hvert fald, for hvis de har det, synes jeg, at sagen i virkeligheden er værre, end vi troede.